

Cijenjeni g. doktore

Zahvaljujem se na obavijesti kojem mi je ponudjeno mjesto kustosa u Pakracu.

Žao mi je, ali ponudjeno mjesto ne mogu prihvatiti, jer sam gotovo 4 godine rada posvetila potpuno Muzeju Djakovštine.

Ja sam pristupila osnivanju te ustanove sa jednim rješenjem i to je bilo sve u početnom razvoju te ustanove. Tako rekuć svaki predmet donešen je i prikupljen mojom rukom. Svaka sekunda moga slobodnog vremena bila je posvećena toj ustanovi. Na kroz pretekle vrijeme nisam imala ni nedjelje ni praznika. Svakake rezultati toga rada nisu izostali.

Želila sam, da čitava ustanova udje u jednu fazu smirenijeg i sredjenijeg rada u kojem bi se mogla posvetiti arheologiji, a ne svim strukama na kojima danas radim.

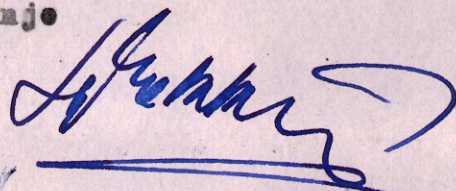
Rastati se od onoga što sam tako naperne i teške prikupila, gdje je bio uložen dio mog života nije baš lake. Mislim, da je shvatljiva povećana težina rada u sredini u kojoj radim.

Pokušaću da izdržim još ovu godinu. Zato molim, da ove izručite drugovima iz Pakraca, kojima se i zahvaljujem na ponudjenom mjestu.

Ujedno se najtoplije zahvaljujem Upravnom odboru Društva muzejske-konzervatorskih radnika koji mi je putem glavne skupštine Društva odao priznanje za rad.

Uz števanje

Djakevo, 31.VII. 1956.

(Hedvige Dekker)

Bog - 285 / 3.VIII-56

